

Ми знаємо багатьох політичних та літературних діячів нашої країни, але за виключенням вузького кола спеціалістів, практично ніхто не знає тих, чийм генієм, науковим інтелектом, інженерним розумом створено практично все, що нас оточує, чим ми користуємося чи пишаємося, на що їдуть подивитися люди з усього світу. Необхідно на лекціях, на практичних заняттях на прикладах результатів науково-дослідної діяльності доводити до свідомості молодих людей інформацію про співвітчизників, а, можливо, близьких земляків, що внесли значний вклад в розвиток чи подальше становлення науки і техніки. Адже хто краще за спеціалістів, науковців знає імена і результати діяльності діячів науки і техніки, що працювали і присвятили своє життя процвітанню, а досить часто і величі своєї країни. Розповідаючи про результати діяльності видатних людей міста чи краю ми тим самим будемо підносити патріотичний дух нашої молоді, відчуття національної гідності, будемо допомагати осмислити той вклад, що може зробити особисто кожний студент у розбудову нашої країни.

Т.О.Тихомирова,
vusteshenko@bk.ru

Кримський юридичний інститут Харківського національного
університету внутрішніх справ, м. Сімферополь

ВІДОМЧА МЕДИЦИНА В ОРГАНАХ ВНУТРІШНІХ СПРАВ ЯК ОБ'ЄКТ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Вузівська наука сьогодні потребує докорінного удосконалення. Низькі показники фінансування не можуть слугувати аргументом неякісного планування та визначення об'єктів наукових, зокрема юридичних досліджень навчального закладу. Адже як плани, так і стратегія не потребують значних капіталовкладень. Тим паче у царині гуманітарних наук.

На нашу думку, має бути гармонічне поєднання фундаментальних та прикладних наукових досліджень. Серед других пропонуємо у якості об'єкту обрати відомчу медицину в органах внутрішніх справ як важливу проблему сьогодення. Йдеться перш за все про те, що існує низка невирішених питань, котрі носять правовий, організаційний, соціально-психологічний характер і суттєво ускладнюють якісне медичне забезпечення органів внутрішніх справ. Серед них виділимо:

- реформування органів внутрішніх справ України принципово не торкалось організаційно-штатної структури та нормативно-правового регулювання системи медичного забезпечення;

- соціальні завдання, котрі виконують відомчі медичні заклади системи МВС України шляхом надання медичної допомоги не тільки діючим співробітникам органів внутрішніх справ, але й іншим категоріям громадян (члени сімей, пенсіонери тощо);

- морально-етичні та правові проблеми надання медичної допомоги в системі МВС України, пов'язані з необхідністю збереження лікарської таємниці;

Саме науковці повинні запропонувати алгоритм дій стосовно подальших кроків, спрямованих на реформування відомчої науки. Як видається, серед іншого це повинні бути також і порівняльно-правові наукові дослідження, і вивчення діяльності відомчих лікувально-профілактичних установ інших силових структур (Міністерство оборони, Служба безпеки, Державна прикордонна служба тощо). Адже іноді питання постає досить чітко – чи доцільно взагалі у державі мати відомчу медицину? Опоненти відомчої медицини стверджують що має існувати чіткий функціональний принцип: забезпеченням громадського порядку, скажімо, займаються органи внутрішніх справ, а організацією охорони здоров'я, в тому числі і серед правоохоронців – Міністерство охорони здоров'я.

Саме адміністративно-правова, в тому числі і вузівська наука має сприяти пошуку найбільш оптимального вирішення зазначеного питання. Ми вважаємо, що у даному випадку необхідно керуватись не «містечковим патріотизмом», а загальнодержавними інтересами, з урахуванням положень сучасної науки адміністративного права. Вважаємо, що керувати медициною в органах внутрішніх справ повинна структура (Департамент, Управління тощо), котра б входила до складу Міністерства охорони здоров'я. Такий варіант жодним чином не повинен позначитись на якості медичного обслуговування співробітників, адже йдеться лише про організаційні зміни. Такий підхід видається більш обґрунтованим.